

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 143 af 1. Maj 1933 om Oprettelse af en Krisefond og om Nedsættelse af Renten for Bank- og Sparekasseindskud m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 945).

Formanden: Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til at lade denne Sag behandle i indeværende Møde. Hvis ingen Indsigelse gøres, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Sagen sattes til Forhandling.

Handelsministeren (Hauge): Det foreliggende Lovforslag er vedtaget i det andet høje Ting. Det er fremsat, fordi Bestemmelserne i Lov af 1. Maj 1933 om Oprettelse af en Krisefond og om Nedsættelse af Renten for Bank- og Sparekasseindskud ikke har Gyldighed længere end til 1. April. De Bestemmelser, der her er Tale om, findes i et Lovforslag, der behandles i Landstinget, men som endnu ikke er færdigbehandlet og ikke kan ventes færdigbehandlet inden 1. April. Lovforslaget gaar ud paa, at Bestemmelserne i Lov Nr. 143 af 1. Maj 1933, respektive Lov Nr. 176 af 16. Maj 1934 og Lov Nr. 364 af 22. December 1934, forbliver i Kraft indtil Udgangen af April Maaned 1935, medmindre de forinden ophæves ved kgl. Anordning.

Jeg anbefaler dette lille Lovforslag til hurtig Behandling og Vedtagelse her i Tinget.

A. C. Mortensen: Jeg skal anbefale der foreliggende Lovforslag til en meget hurtig Behandling her i Tinget. At meget hurtig Behandling er nødvendig, da Loven udløber paa Søndag, vil alle, der mener, at det er meget uheldigt, om denne Lovbestemmelse om Rentens Begrænsning udløber, forstaa.

Clausager: Vi kan gaa med til at forlænge Loven en Maaned, som Forslaget her gaar ud paa. I den Betænkning, som blev afgivet af Konverteringsudvalget sidst i Februar, udtaler vi, at vi er villige til, endda for en ikke saa helt kort Tid, til omtrent Udgangen af dette Aar, at forlænge Renteloven af Hensyn til Mulighederne for den frivillige Konverterings Genoptagelse. Vi udtaler, at vi vil give en saadan Genoptagelse den størst mulige Chance.

Nu ligger det Lovforslag, hvor Konverteringen i sin Tid fandtes, i Landstinget, og man er ikke blevet færdig med det, og selv om man maa sige, at Konverteringen er skrumpet ind til noget meget, meget lidt, er det dog vel ikke fuldkommen udelukket, at der kan være Tale om, at optage Bestræbelserne igen for at gøre det muligt at fremme den frivillige Konvertering. Af den Grund gaar vi med til at forlænge denne Lov en Maaned.

Men jeg ønsker samtidig at udtale, at det er vor bestemte Overbevisning, at hvis ikke Konverteringen kan sættes i Gang igen, er der ingen Grund til og ingen Mulighed for at have Renteloven gældende længere; den vilde komme til at svæve fuldstændig frit i Luften. Man kan ikke have en Lov, der er vedtaget for at fremme Konverteringen, vedblivende gældende, hvis Konverteringen ikke kan gennemføres; den kan ikke fortsættes i Længden. Vi vil derfor fra vor Side udtale, at vi ikke binder os ved denne Forlængelse. Loven kan sikkert ikke, i alt Fald ikke uændret, forlænges i ret lang Tid, hvis ikke der kommer en Konvertering.

Hasle: Jeg tror, at der i kyndige Kredse vil være Enighed om, at en fortsat Rente paa 3 pCt. i Banker og Sparekasser kun vil kunne forsvares under den Forudsætning, at en Konvertering gennemføres, og at Obligationsrenten kommer ned paa det samme Niveau i Forhold til Indlaansrenten i Banker og Sparekasser, som altid har været. Det er en Kendsgerning, at Sparekasserne altid har kunnet holde en Indlaansrente af ca. 1/2 pCt. under den effektive Obligationsrente, men som Situationen er i Øjeblikket, hvor den effektive Rente af Obligationer er 5 pCt. og derover, er det ganske uholdbart at ville opretholde en Indlaansrente i Banker og Sparekasser paa 3 pCt. Der er en bestemt Vekselvirkning mellem de to Ting, som man ikke kan se bort fra uden at forvolde Skade over for Landets økonomiske Liv. Vi har derfor paa ethvert Tidspunkt, hvor vi ikke har troet paa Muligheden af en Konvertering, været Modstandere af denne Lovgivning. Vi accepterede i December Maaned i Fjor en Forlængelse til 1. April i Aar netop ud fra den Formening, at en Konvertering paa det Tidspunkt vilde blive gennemført efter det Lovforslag, som Partierne var blevet enige om. Men vi erklærede samtidig, at i samme Øjeblik det viste sig, at Konverteringen ikke kunde gennemføres, var der efter vor Opfattelse ingen Basis for en saadan Lovgivning.

Nu foreslaar man, at Loven forlænges